

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg Johna Fitzgeralda Kennedyja 11

Poslovni broj: Povrv-1015/2025-10

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sucu Srđanu Sessi, na temelju prijedloga sudske savjetnice Stelle Vujković, u pravnoj stvari tužitelja HRVATSKI ZAVOD ZA ZAPOŠLJAVANJE, Zagreb, Savska cesta 64, OIB: 91547293790, protiv tuženika LIPAR TRGOVINA I PROMET d.o.o. Prepuštovec (Grad Zagreb), Glavna ulica 13, OIB: 42386707747, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 28. svibnja 2026., u prisutnosti punomoćnika tužitelja po zaposlenju, s danom objave 10. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Održava se na snazi platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave javnog bilježnika Andrija Vuger, Sesvete, Karlovačka 2, poslovni broj Ovr-8305/2025 (UPP/OS-Ovr-1037/2025) od 3. lipnja 2025., u dijelu u kojem je tuženiku naloženo u roku od osam dana platiti tužitelju iznos od 14.931,32 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 13. lipnja 2020. do isplate, po stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine.

II. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja u dijelu u kojem potražuje isplatu zakonskih zateznih kamata preko kamatne stope priznate pod točkom I. izreke presude.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove ovršnog postupka u iznosu od 129,14 eura sa zakonskim zateznim kamatama koje teku od 10. srpnja 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa

koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od petnaest dana.

IV. Odbija se kao neosnovan zahtjev tužitelja u dijelu kojim zahtijeva zakonske zatezne kamate na priznate troškove ovršnog postupka iz točke III. izreke presude koje su tekle u razdoblju od 3. lipnja 2025. do 9. srpnja 2026.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 14. svibnja 2025. podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave, na osnovu kojeg je javni bilježnik Andrija Vuger, Sesvete, Karlovačka 2, donio rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, poslovni broj Ovrv-8305/2025 (UPP/OS-Ovrv-1037/2025) od 3. lipnja 2025. (dalje: rješenje o ovrsi), radi naplate tražbine tužitelja u iznosu od 14.931,32 eura te nastalih troškova ovršnog postupka u iznosu od 129,14 eura, sve sa zakonskim zateznim kamatama.

2. Protiv rješenja o ovrsi tuženik je izjavio pravodoban prigovor, slijedom čega je Općinski sud u Sesvetama, rješenjem, poslovni broj Povrv-524/2025-15 od 21. kolovoza 2025., stavio izvan snage rješenje o ovrsi u dijelu u kojem je određena ovrha, ukinuo provedene radnje te je postupak nastavio kao po prigovoru protiv platnog naloga. Potom se isti sud, rješenjem, poslovni broj Povrv-524/2025-17 od 10. rujna 2025., oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u ovoj pravnoj stvari te je spis po pravomoćnosti tog rješenja ustupljen ovome sudu dana 23. listopada 2025.

3. Tuženik je u svom prigovoru od 24. lipnja 2025. naveo da je tijekom Covid-19 pandemije bio primatelj novčanih potpora i to prema ispravnoj dokumentaciji za koju je tužitelj ocijenio da tuženik ispunjava uvjete za primitak pomoći. Pojasnio je da mu potpore nisu isplaćene pravovremeno, iako je na vrijeme predao svoj zahtjev te dostavio urednu dokumentaciju. Osporio je valjanost izvoda otvorenih stavki tužitelja s navodom da nije riječ o vjerodostojnoj računovodstvenoj dokumentaciji, kao i da tužitelj nije mjerodavno tijelo za utvrđivanje prava na novčanu pomoć, već da bi o istome trebala odlučivati Porezna uprava. Naveo je da tužitelj nije izvršio ispravan obračun kamata, kao i da je pritom primijenio pogrešnu kamatnu stopu.

4. Potrebno je istaknuti da je tuženik, nakon ulaganja prigovora protiv rješenja o ovrsi, u daljnjem tijeku postupka bio u potpunosti procesno pasivan te nije osporavao činjenice i dokaze koje je tužitelj naknadno iznosio tijekom postupka, niti je postupio u skladu s točkom II. rješenja ovog suda, poslovni broj Povrv-1015/2025-2 od 27. listopada 2025., te iznio sve činjenice na kojima temelji svoje navode i daljnje dokaze potrebne za utvrđivanje tako iznesenih činjenica.

5. Očitujući se na navode iz prigovora tuženika, podneskom od 8. rujna 2025. tužitelj je naveo da je 6. travnja 2020. od tuženika zaprimio zahtjev za dodjelu potpora za očuvanje radnih mjesta u djelatnostima pogođenim Covid-19 virusom, pri čemu su uz zahtjev priloženi izjava o točnosti podataka i razloga korištenja potpore, odluka o mjerama ograničavanja društvenih okupljanja i tablica s prikazom zaposlenih djelatnika. Pojasnio je da je netočna tvrdnja tuženika da je tužitelj isplatom sredstava potvrdio da mu navedena sredstva i pripadaju. Naime, s obzirom da je tužitelj zbog situacije s Covid-19 virusom tijekom 2020. i 2021. zaprimio desetak tisuća zahtjeva za dodjelu potpora za očuvanje radnih mjesta, tužitelj je promijenio svoje redovito postupanje te je odlučio da će se sredstva potpore isplaćivati automatski, uz pravo njihove naknade revizije, a sve u cilju očuvanja radnih mjesta i pravovremenih isplata plaća. U trenutku zaprimanja tuženikovog zahtjeva, tužitelj je poslodavcima automatski isplaćivao novčana sredstva, pa je tako i tuženiku kroz mjesec travanj, svibanj i lipanj

2020. isplaćena potpora automatskim isplatama u ukupnom iznosu od 14.931,32 eura. Uputio je kako je tužitelj na svojoj mrežnoj stranici objavio dokument pod nazivom "Uvjeti i načini korištenja sredstava za provođenje mjere Potpora za očuvanje radnih mjesta u djelatnostima pogođenim Koronavirusom", odnosno, da je riječ o javnom pozivu za podnošenja ponuda te da oni koji podnesu ponudu (i to konkretno, u obliku zahtjeva kao što je ovdje slučaj), prihvaćaju sadržaj i uvjete tog poziva, pri čemu je tuženik trebao biti upoznat s pravom tužitelja na naknadnu reviziju predmeta. Tužitelj je pojasnio da je prilikom podnošenja zahtjeva tuženik kao razlog prijave na dodjelu potpora naveo "Zabrana rada i zatvaranje lokala i prijevoza", a da je uvidom u registriranu djelatnost poslovnog subjekta utvrđena da je njegova pretežita djelatnost "47.11 - Trgovina na malo u nespjecijaliziranim prodavaonicama pretežno hranom, pićima i duhanskim proizvodima", uslijed čega se zabrana rada nije odnosila na navedenu djelatnost. Također, uputio je da je naknadno zatraženo od tuženika da popuni tablicu usporedbe prihoda do kraja mjeseca u kojem je podnesen zahtjev sa istim mjesecom prethodne godine, uz projekciju prihoda u narednom razdoblju za tri mjeseca s usporedbom istog razdoblja prethodne godine kako bi se utvrdilo ima li potreban pad prihoda, a sve u cilju opravdanja potpore, no da tuženik nije dostavio traženu dokumentaciju, niti ju je tužitelj mogao pribaviti od drugog tijela. S time u vezi, naveo je da je 3. listopada 2020. od tuženika zatražena dostava predmetne dokumentacije, i to na e-mail adresu koja je navedena na zahtjevu za dodjelu potpore, kao i da je potom opet 19. listopada 2020. poslan podsjetnik za dostavu dokumentacije, no da se tuženik na isto oglušio. Uslijed navedenog, 23. listopada 2020. tuženiku je poslana obavijest o negativnoj ocjeni zahtjeva, a da mu je potom 2. kolovoza 2023. poslan dopis za povrat isplaćenih sredstava, a 21. svibnja 2024. poslan mu je poziv na sklapanje nagodbe. Uputio je kako tužitelj sukladno članku 35. Zakona o tržištu rada provodi mjere aktivne politike zapošljavanja, a člankom 36. propisanih su uvjeti i načini korištenja sredstva za provedbu istih. Stoga, predložio je održati na snazi platni nalog sadržaj u rješenju o ovrsi, uz naknadu troškova ovršnog postupka s pripadajućim zateznim kamatama.

6. Tijekom dokaznog postupka sud je pročitao djelomični izvadak iz sudskog registra za tužitelja (list 7.-14. spisa), izvadak iz sudskog registra (list 17.-20., 25.-28. i 36.-39. spisa), izvod otvorenih stavaka na dan 7. svibnja 2025. (list 21. spisa), izvadak HFZR (list 22. i 66. spisa), obračun kamata (list 23. spisa), zahtjev za dodjelu potpore od 21. travnja 2020. s podacima o statusu zahtjeva (list 60.-61. spisa), Odluku o mjerama ograničavanja društvenih okupljanja, rada u trgovini, uslužnih djelatnosti i održavanja sportskih i kulturnih događaja od 19. ožujka 2020. (list 62.-64. spisa), tablicu s popisom zaposlenih djelatnika (list 65. spisa), Odluku tužitelja od 31. ožujka 2020. (list 67.-69. spisa), potpore za očuvanje radnih mjesta u djelatnostima pogođenima Koronavirusom (list 71.-79. spisa), dopis za povrat nepripadno isplaćenih sredstava od 2. kolovoza 2023. s dostavnicom (list 81.-82. spisa), e-mail tužitelja od 3. i 19. listopada 2020. (list 83. spisa), obavijest o negativnoj ocjeni zahtjeva od 23. listopada 2020. (list 84. spisa), obračun kamata (list 85. spisa), poziv na sklapanje nagodbe od 21. svibnja 2024. s dostavnicom (list 86. spisa), izvod otvorenih stavaka na dan 7. svibnja 2025. (list 88. spisa), podatak o tuženiku Državnog zavoda za statistiku (list 107. spisa) i ispis podataka iz aplikacije tužitelja (list 108. spisa).

7. Sud nije proveo dokazni prijedlog tuženika kojim bi naložio tužitelju dostavu izvješća o tome kako je i na temelju čega utvrdio da nekim korisnicima pripada, a nekima ne pripada isplata potpora, i to iz razloga što izvođenje tog dokaznog prijedloga (koji je ionako suviše općenito i neodređeno postavljen) nije bilo potrebno za donošenje odluke o pravno-relevantnim činjenicama u ovom sporu.

8. Na temelju ocjene svakog dokaza zasebno i svih zajedno, a u smislu odredbe članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91., 91/92., 112/99., 129/00., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 96/08., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11. - službeni pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23., 146/25.; dalje: ZPP) te na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev osnovan.

9. Predmet spora je zahtjev tužitelja za isplatu iznosa od 14.931,32 eura.

10. Nije sporno da je tuženik 21. travnja 2020. (list 60.-61. spisa) podnio tužitelju zahtjev za dodjelu potpora za očuvanje radnih mjesta u djelatnostima pogođenima koronavirusom, Klasa: 103-05/20-01/30068.

11. Uvidom u Odluku tužitelja od 31. ožujka 2020. (list 67.-69. spisa) proizlazi da je tužitelj donio odluku kojom je odredio da se zahtjevi za korištenjem potpore za očuvanje radnih mjesta u djelatnostima pogođenim koronavirusom smatraju valjanima po zaprimanju cjelokupne dokumentacije pod pretpostavkom naknadne provjere (točka 1. Odluke). Točkom 2. te Odluke određeno je da po utvrđenju valjanosti podnesenog zahtjeva, savjetnik Hrvatskog zavoda za zapošljavanje dostavlja središnjem uredu zahtjev za rezervaciju sredstava. Točkom 3. Odluke određeno je da na temelju zaprimljenog zahtjeva za rezervaciju sredstava i naloga za isplatu središnji ured Hrvatskog zavoda za zapošljavanje vrši isplatu sredstava podnositelju zahtjeva, dok je točkom 4. Odluke određeno da će područne službe i uredi Hrvatskog zavoda za zapošljavanje uputiti podnositelju zahtjeva obavijest o odobrenoj potpori, sklopljenom ugovoru i isplaćenim sredstvima, kao i da obavijest mora sadržavati klauzulu o naknadnom potpisu ugovora o dodjeli potpore, ali i naknadnoj obradi i reviziji zahtjeva i pripadajuće dokumentacije.

12. Osim toga, iz obrazloženja Odluke tužitelja od 31. ožujka 2020. (list 67.-69. spisa) proizlazi da je tužitelj objavio javni poziv za korištenje mjere aktivne politike zapošljavanja Potpora za očuvanje radnih mjesta u djelatnostima pogođenim koronavirusom, te da se u konkretnom slučaju radi o pozivu za podnošenje ponuda za sklapanje ugovora o korištenju mjera aktivne politike zapošljavanja, na temelju kojeg poziva se pozivaju korisnici da podnesu zahtjeve za korištenje potpore, pri čemu se takav zahtjev smatra ponudom korisnika za sklapanjem ugovora o korištenju potpore. Slijedom navedenog, smatra se da je ugovor o korištenju potpore nastao u trenutku prihvata ponude od strane tužitelja, i to u slučaju odobrenja zahtjeva poslodavaca za korištenjem potpore i primanjem obavijesti podnositelja zahtjeva od strane tužitelja. Iz predmetne Odluke nadalje proizlazi da je tužitelj, uslijed zaprimanja velikog broja zahtjeva za dodjelom potpora te činjenice da se radilo o velikom gospodarskom značaju provedbe te mjere, promijenio svoje postupanje u obradi zahtjeva pri čemu je odlučeno da će se podneseni zahtjevi za korištenjem potpore za očuvanjem radnih mjesta smatrati valjanima, te je obvezao svoje djelatnike da izvrše prihvata navedenih zahtjeva, a sve kako bi nastao ugovor, te iste prosljede na suglasnost i isplatu u Središnji ured tužitelja, a da će se naknadno poslodavcima uputiti obavijest o odobrenoj potpori i isplaćenim sredstvima, kao i da će ta obavijest sadržavati klauzulu o naknadnom potpisu ugovora, kao i naknadnoj obradi i reviziji zahtjeva i dostavljene dokumentacije.

13. Dakle, proizlazi kako je tužitelj u konkretnom slučaju isplatu potpora vršio automatski zbog složenosti situacije uzrokovane koronavirusom, pri čemu je sve zaprimljene zahtjeve za korištenjem potpora za očuvanje radnih mjesta smatrao valjanima (sve kako bi između stranaka nastao ugovorni odnos), pod pretpostavkom naknadne provjere odnosno revizije zahtjeva i pripadajuće dokumentacije.

14. S time u vezi, nije sporno da su povodom zahtjeva za dodjelu potpora tužitelj i tuženik bili u ugovornom odnosu u smislu točke 1. i 4. gore citirane Odluke tužitelja od 31. ožujka 2020., kao i da je predmetni ugovorni odnos trajao od 1. ožujka 2020. do 31. svibnja 2020. Navedeno ujedno proizlazi iz izvoda s lista 60.-61. spisa.

15. U konkretnom slučaju, riječ je o mjeri aktivne politike zapošljavanja i očuvanja radnih mjesta u djelatnostima pogođenim koronavirusom, a koju je u navedenom razdoblju provodio Hrvatski zavod za zapošljavanje, ovdje tužitelj. Naime, prema odredbi članka 34. tada važećeg Zakona o tržištu rada ("Narodne novine" broj 118/18., 32/20.; dalje: ZTR), Vlada Republike Hrvatske donosi strateške planove i programe koji obuhvaćaju i mjere aktivne politike zapošljavanja iz nadležnosti tužitelja. Odredbom članka 35. ZTR-a propisano je da se mjere aktivne politike zapošljavanja provode se na temelju programa koje donosi tužitelj, a obuhvaćaju, između ostalog, i programe očuvanja radnih mjesta koji obuhvaćaju stalne sezonce, zadržavanje u zaposlenosti osoba kojima prijeti gubitak radnog mjesta zbog pada poslovne aktivnosti poslodavca i zadržavanja u zaposlenosti osoba kojima prijeti gubitak radnog mjesta koji imaju neki od faktora otežanog zapošljavanja.

16. Pored navedenog, odredbom članka 36. stavci 1.-3. ZTR-a propisano je da mjere aktivne politike zapošljavanja provodi tužitelj, zatim da uvjete i način korištenja sredstava za provođenje tih mjera godišnje donosi Upravno vijeće tužitelja, dok se posebni uvjeti i način korištenja sredstava utvrđuju se ugovorom između tužitelja i korisnika sredstava. Dodjeljivanje potpora za zapošljavanje i obrazovanje u okviru mjera aktivne politike zapošljavanja nije upravna stvar.

17. Stoga, tuženikov prigovor da tužitelj nije ovlašten donositi odluku o dodjeli potpora za korištenje mjere aktivne politike zapošljavanja nije osnovan.

18. Nadalje, nije sporno da je tužitelj na ime potpora za očuvanje radnih mjesta ukupno isplatio tuženiku iznos od 112.500,00 kuna, koji preračunat u eure prema fiksnom tečaju konverzije (koji iznosi 7,53450 kuna za 1,00 euro) iznosi 14.931,32 eura. Iz izvotka HFZR (list 22. i 66. spisa) vidljivo je da je tužitelj izvršio tuženiku plaćanje iznosa od 32.500,00 kuna dana 10. travnja 2020., zatim iznosa od 28.000,00 kuna dana 15. svibnja 2020., iznosa od 12.000,00 kuna dana 20. svibnja 2020. te konačno iznosa od 40.000,00 kuna dana 12. lipnja 2020. Dakle, nije sporna niti visina isplaćenih potpora.

19. Iz dopisa s dostavnicom (list 81.-82. spisa) proizlazi da je tužitelj dostavio tuženiku dopis od 2. kolovoza 2023. u kojem je naveo da je tuženikov zahtjev za korištenjem potpora za očuvanje radnih mjesta ocijenjen negativno, i to iz razloga što tuženik prilikom predaje zahtjeva nije dostavio potpunu dokumentaciju sukladno propisanim kriterijima, pri čemu ga je zaposlenik tužitelja kontaktirao na službenu e-mail adresu navedenu u predanom zahtjevu, no da tuženik nije u roku dostavio traženu dopunu dokumentacije od koje ovisi rješavanje predmetnog zahtjeva. S obzirom na navedeno, tužitelj je od tuženika zatražio povrat plaćenog iznosa od 14.931,32 eura.

20. Naime, iz e-maila zaposlenice tužitelja Jelene Štimac Hodak (list 83. spisa) proizlazi da je ista dana 3. listopada 2020., a potom opet 19. listopada 2020., kontaktirala tuženika te ga pozvala da ispuní tablicu koju mu je dostavila u prilogu e-maila uz obrazloženje da kod zahtjeva za potporu nedostaje dokaz kojim se ostvaruje pravo na potporu, pri čemu mu je dala rok za postupanje do 6. listopada 2020. do 12,00 sati, a potom mu je taj rok produžila do 20. listopada 2020. do 12,00 sati, uz upozorenje da će se nakon toga njegov zahtjev obrađivati na temelju postojeće dokumentacije. Iz obavijesti o negativnoj ocjeni zahtjeva od 23. listopada 2020. (list 84. spisa) vidljivo je da je tuženikov zahtjev ocijenjen negativno iz razloga što nije u danom roku dostavio traženu dopunu dokumentacije od koje ovisi rješavanje predmetnog zahtjeva.

21. Stoga, iz spisa je utvrđeno kako je tužitelj, pri zaprimanju zahtjeva od strane tuženika, istome izvršio isplatu potpora automatski zbog složenosti tadašnje situacije uzrokovane koronavirusom, sukladno Odluci tužitelja od 31. ožujka 2020., a naknadno je tuženikov zahtjev ocijenio negativno iz razloga što on niti nakon opetovanog pozivanja od strane tužitelja nije dostavio dopunu dokumentacije kojom bi dokazao da ostvaruje pravo na potporu.

22. Tuženik je u svom prigovoru protiv rješenja o ovrsi iznio činjenicu da je tužitelju dostavio "ispravnu" dokumentaciju, no u prilog toj činjenici nije dostavio niti jedan dokaz, a nije niti osporio činjenice koje je tužitelj naknadno iznosio tijekom postupka, pa tako niti činjenicu da mu tuženik nije dostavio naknadno zatraženu dopunu dokumentacije o kojoj je ovisila odluka o ostvarivanju prava na potporu.

23. Budući da tuženik nije dokazao da u konkretnom slučaju ostvaruje pravo na potporu za očuvanje radnih mjesta u djelatnostima pogođenim koronavirusom, o čemu je kasnije i obaviješten od tužitelja, tuženik je potporu primio bez valjane pravne osnove.

24. Naime, prema odredbi članka 1111. stavak 1. i 3. tada važećeg Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj 35/05., 41/08., 125/11., 78/15., 29/18.; dalje: ZOO), kad dio imovine neke osobe na bilo koji način prijeđe u imovinu druge osobe, a taj prijelaz nema osnove u nekom pravnom poslu, odluci suda, odnosno druge nadležne vlasti ili zakonu, stjecatelj je dužan vratiti ga, odnosno, ako to nije moguće, naknaditi vrijednost postignute koristi. Obveza vraćanja, odnosno nadoknade vrijednosti nastaje i kad se nešto primi s obzirom na osnovu koja se nije ostvarila ili koja je kasnije otpala.

25. Tijekom postupka tužitelj je iznio činjenice i dostavio dokumentaciju kojom dokazuje svoje tvrdnje dok tuženik nije ničim doveo u sumnju valjanost dostavljenih isprava i činjeničnih navoda tužitelja, niti je osporio činjenice i dokaze koje je tužitelj iznosio tijekom postupka. Osim toga, tuženik nije dostavio niti predlagao relevantne dokaze iz kojih bi proizlazila neosnovanost tužbenog zahtjeva, iako je prema odredbama članka 7. stavak 1. i članka 219. stavak 1. ZPP-a, to bio dužan učiniti. Naime, prema odredbi članka 219. stavka 1. ZPP-a, svaka stranka dužna je iznijeti činjenice i priložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojim pobija navode i dokaze protivnika. Dužnost je stranaka da u parnici iznesu činjenice na kojima temelje svoje zahtjeve i da predlože dokaze kojima se te činjenice mogu utvrditi. Kad sud ne uspije formirati određeno uvjerenje, nužno je primijeniti pravila o teretu dokazivanja iz odredbe članka 221.a ZPP-a koja obvezuje sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na određenu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava.

26. Tuženik je osim povrata primljenog iznosa na temelju odredbe članka 1111. ZOO-a dužan platiti i zakonske zatezne kamate i to ako je nepošten od dana stjecanja, a inače od dana podnošenja zahtjeva od strane vjerovnika (članak 1115. ZOO-a).

27. Prema shvaćanju ovoga suda tuženik je nepošten od dana podnošenja zahtjeva za dodjelu sredstava potpore pa je dužan platiti zatezne kamate od dana stjecanja sredstava potpore.

28. Iz izvotka HFZR (list 22. i 66. spisa) proizlazi da je tužitelj tuženiku isplatio iznos od 32.500,00 kuna dana 10. travnja 2020., iznos od 28.000,00 kuna dana 15. svibnja 2020., iznos od 12.000,00 kuna dana 20. svibnja 2020. te iznos od 40.000,00 kuna dana 12. lipnja 2020. Tužitelj na cjelokupan iznos potražuje zatezne kamate od 13. lipnja 2020., pa je o tome odlučeno u granicama postavljenog zahtjeva sukladno odredbi članka 2. ZPP-a. Stopa zatezne kamate određena je u skladu s odredbom članka 29. stavak 2. ZOO-a za ostale odnose s obzirom da se sadržajno radi o tražbini

stjecanja bez osnove, a ne o tražbini iz trgovačkog ugovora ili ugovora trgovca i osobe javnog prava.

29. Imajući u vidu sve prethodno izneseno, sud je na temelju odredbe članka 451. stavka 3. ZPP-a, održao na snazi platni nalog iz javnobilježničkog rješenja o ovrsi te odlučio kao u točki I. izreke presude.

30. Odluka o troškovima ovršnog postupka temelji se na odredbama članka 151., članka 154. stavka 1. i 2., članka 155. te članka 164. stavka 2. ZPP-a budući da je tužitelj u cijelosti uspio u parnici, pri čemu tužitelj nije potraživao troškove parničnog postupka. Slijedom navedenog, tužitelj ima pravo na zatraženu javnobilježničku nagradu u iznosu od 103,31 eura, uvećanu za PDV po stopi od 25% (članci 5. i 9. Pravilnika o naknadi i nagradi javnih bilježnika u ovršnom postupku - "Narodne novine" broj 9/21., 18/22., 154/22.), koja iznosi ukupno 129,14 eura.

31. Na priznate troškove ovršnog postupka tužitelj ima pravo i na zakonske zatezne kamate po stopi propisanoj odredbom članka 29. stavka 2. ZOO-a za ostale odnose (jer nije riječ o trgovačkom ugovoru, već o troškovima postupka), koje teku od 10. srpnja 2026., kao dana donošenja ove presude, pa do isplate (članak 151. stavak 3. ZPP-a).

32. Pritom se napominje kako sukladno Zaključku sa sastanka Vrhovnog suda Republike Hrvatske s predsjednicima građanskih odjela županijskih sudova održanog 2. lipnja 2017. u Zagrebu, broj Su-IV-204/17 od 2. lipnja 2017., presudom kojom se odlučuje o osnovanosti platnog naloga, platni nalog iz rješenja o ovrsi ne održava se na snazi u odnosu na trošak postupka koji se odnosi na donošenje rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave, već se o tom trošku odlučuje presudom kojom se odlučuje o osnovanosti prigovora protiv platnog naloga zajedno s ostalim troškovima nastalim u tom dijelu parničnog postupka, a zatezna kamata na dosuđeni trošak teče od donošenja prvostupanjske presude. Slijedom navedenog, ovaj sud je tužitelju dosudio zatezne kamate na priznati iznos troškova ovršnog postupka od dana donošenja ove presude, dok tužitelj nema pravo na zatezne kamate koje su tekle na troškove ovršnog postupka od dana donošenja rješenja o ovrsi, dakle od 3. lipnja 2025. do 9. srpnja 2026., kao dana koji je prethodio donošenju ove presude.

33. Slijedom navedenog, o troškovima ovršnog i parničnog postupka odlučeno je kao pod točkama III. i IV. izreke presude.

U Zagrebu 10. srpnja 2026.

Sudac:
Srđan Sessa

Nacrt odluke izradila:
Stella Vujković, sudska savjetnica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude stranka može podnijeti žalbu Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od petnaest dana od dana kada se smatra da joj je dostava presude obavljena, odnosno od dana kada je održano ročište na kojem se presuda objavljuje (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje) odnosno u roku od petnaest dana od dana dostave prijepisa presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje). Žalba se predaje ovom sudu u elektroničkom obliku putem informacijskog sustava.

Nepravovremenu, nepotpunu ili nedopuštenu žalbu odbacit će rješenjem sudac pojedinac, odnosno predsjednik vijeća prvostupanjskog suda bez održavanja ročišta (članak 358. stavak 1. ZPP-a).

Broj zapisa: **9-3088a-957d9**

Kontrolni broj: **097f3-f64eb-a7083**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=SRĐAN SESSA, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.